

Titel: Udrag fra Frem mod kirkestriden

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K27", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K27*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2011 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-p469-kom-shoot-p-5576.pdf> (tilgået 27. juni 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K27

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

◀ **med de Tusinder i Gage** : If. Bloch Suhr *Kaldslexicon* (597,30) er gruppen med landets 54 bedste præstekald anslået til en indtægt på ml. 1980 og 4000 rigsbankdaler (556,4) årligt. Biskoppernes indtægter, der hverken er medtaget hos Bloch Suhr el. i *Geistlig-statistisk Calender*, udg. af T. Hertz, 1854, har formentlig alle været en del højere. I 1854 blev det besluttet, at de tre nye biskopper skulle overgå fra tiender (597,30) til fast gage, hvilket betød en betydelig reduktion i embedets indtægter. I forbindelse med H.L. Martensens indtræden i gejstlighedens højeste stilling blev det således ved kgl. resolution af 29. juni 1854 bestemt, at aflønningen af Sjællands bispestol skulle overtages af statskassen, mod at biskoppen fik en årlig gage på 4000 rigsbankdaler samt værdien af 600 tønder byg i penge efter kapiteltakst (1855 = 4088 rigsdaler, jf. *Capitels-Taxt for Sjællands Stift fra Aaret 1600 til 1855*, Kbh. [1856], s. 8) samt 800 rigsdaler til kontorhold. På finansloven for 1855-56 blev det faste beløb dog hævet fra 4.000 til 5.000 rigsbankdaler (sml. kgl. resolution af 15. april 1855), hvilket trods alt var en af de højeste lønninger i den danske stat. Biskop J.H. Lautrup på Lolland-Falster fik fast gage af 2000 rigsdaler samt værdien af 600 tønder byg (jf. kgl. resolution af 6. okt. 1854), mens biskop Otto Laub i Viborg fik 2000 rigsdaler samt værdien af 550 tønder byg (jf. kgl. resolution af 26. sept. 1854). Martensen forsøgte i 1855 at få de andre biskopper, der var kommet på fast gage, til at gøre indsigelse mod indtægtstabet, men biskop O. Laub fandt det ikke passende, bl.a. under indtryk af SKs angreb på levebrødspræsterne (se Biskop Otto Laubs *Levnet. En Livsskildring i Breve*, udg. af F.L. Mynster, bd. 1, 1885, s. 307-311).

I trykt udgave: Bind 27 side 632 linje 40